

FILMSKA SPRAŠEVANJA O POBOJIH

BERNARD NEŽMAH

V Kinu Dvor in Kinoteki so predvajali filma čilskega režiserja Patricia Guzmána »Nostalgijo po svetlobi« in »Biseri gumb«. Avtor, ki je lavreat in slavljenelec na berlinskem, moskovskem in canneskem filmskem festivalu, vseskozi pripoveduje isto temo: enkrat skozi perspektivo veselja, drugič oceanov – temo o zločinih diktature generala Pinocheta. Tako v »Nostalgiji po svetlobi« sorodniki pobitih še štirideset let po zločinu iščejo in kopljejo po puščavah za ostanki svojih bližnjih. Najdena kost je hkrati bolečina in radost.

Ta moderni cineast, ki mu kritiki in publika ne očitajo preštevanje kosti ne dolgočasnega ponavljanja, stalno uprizarja ukvarjanje s spominom na travmatično obdobje Čila. Naravnost napeljuje na slovensko aktualno spraševanje o mrtvih v Kočevskem Rogu, Barbarinem rovu in drugih skritih moriščih. Tako Čile (1973) kot Slovenija (1945) sta doživeli diktaturo, ki je svoje nasprotnike v tisočih na skrivaj pokopala v njih zagrebala, ne da bi jih pokopala v grobovih. Fenomen skrajnega sovraštva, ki nasprotnike ne izniči le kot bitja, ampak jih izniči še posmrtno, ko onemogoči svojcem, da bi se srečevali z njimi ob njihovih gomilah.

Poljski režiser Andrej Vajda se je v filmu »Katin« lotil iste travme – poboja ujetih poljskih častnikov v Katinskem gozdu s strani Stalinovih krvnikov in izginotja njihovih trupel. Ena izmed pretresljivih sekvenc prikazuje odnos sorodnikov, ki so na družinski grob vseeno vklesali ime umrlega in ob letu smrti 1940 pripisali kraj – Katin. Policijski agenti so jih seveda preganjali in odstranili nagrobno ploščo.

Torej: Čile (1973), Slovenija (1945), Poljska (1940), tri zgodbe, trije spomini in tri iskanja izginulih.

Okvir, ki sili v nadaljnji premislek. Kako se slovenska aktualnost loči od čilske in poljske? Koliko je primerov v Sloveniji, ko so sorodniki na družinski grob vpisali ime očeta, deda, brata, ki je izginil v vihri povojnih pobojev? Koliko je teh, ki bi ob imenu vpisali kraj smrti Sv. Barbara?

Slovenski parlament je lani sprejel zakon o urejanju grobišč, ki sta ga izglasovali SMC in Nova Slovenija. Politična gesta, ki naj bi na uradni ravni uredila pokop zagrebenih v rudnikih in drugih skritih moriščih. Toda veliko simbolno dejanje ne prinaša nobene realnosti. Le zakon, ki leži v predalu.

Ob tem se odpira drugo vprašanje: v Čilu niso glavni akterji iskanja posmrtnih ostankov žrtev diktature politične stranke, temveč civilna družba, posamezniki, ki terjajo pravico umrlih do groba. Slovenska značilnost je pasivnost sorodnikov žrtev, ki izvira iz strahu – 45 let je partijski režim prepovedoval in celo sodno preganjal vse, ki bi na krajih zločina prižgali svečo, kaj šele postavili spominsko obeležje. Tožilec, ki je nekoč sodno preganjal duhovnike zaradi kaznivega dejanja (?) obeležjenja posmrtnih ostankov pobitih in zagrebenih, je zdaj generalni tožilec demokratične Slovenije.

Toda cena epohe 45-letnega strahu je izginitost osnovnega občutka za postulate civilizacije. Potomka ubitega deda (1945) jemlje kot naravno stanje, da na družinskem grobu ni njegovega imena. Čas pobojev vztraja skozi invalidnost. Sorodniki izginulih se ne organizirajo in v svojem imenu ne terjajo od vlade, da izvede identifikacijo pobitih v Barbarinem rovu in njihov posthumni prenos iz rudniških rogov v človeške grobove. In med slovenskimi režiserji ni Guzmána in ne Vajde.

(Casnik.si)

Begunski problem se zapleta

Pretekli teden je bil znova v znamenju begunske krize. Avstrija je uvedla urne in dnevne kvote za sprejem migrantov, zato je politiko do prebežnikov zaostri tudi Slovenija.

Vlada se je odločila, da bo slovenska država začela krepiti nadzor na schengenski meji. Tako bo policija zavračala migrante, ki ne izpolnjujejo pogojev za vstop in niso zaprosili za azil. Slovenija bo sprejemala migrante v okviru kvot, ki jih je postavila Avstrija. Vlada je obenem predlagala državnemu zboru začetek izvajanja 37.a člena zakona o obrambi, ki omogoča dodelitev izjemnih pooblastil vojski.

»Vojska bo dobila pooblastila za tri mesece z možnim podaljšanjem. Zavedati se moramo, da žična ograja, ki jo imamo, ni smiselna, če je ne varuje živa sila, če smem tako reči,« je pojasnil predsednik parlamentarne odbora za zunanje zadeve in podpredsednik parlamentarne odbora za zadeve Evropske unije, poslanec N.Si Jožef Horvat.

Vodje policij Avstrije, Slovenije, Hrvaške, Srbije in Makedonije pa so prejšnji četrtek podpisali izjavo o skupnem načinu profiliranja, registracije in organiziranega prevoza beguncev in migrantov od makedonsko-grške meje do ciljnih držav Avstrije ali Nemčije. Dnevne kvote beguncev bodo odvisne od odločitev Dunaja in Berlina, pot pa bodo dovolili le ljudem z vojnih območij. V Dobovi bodo potekali še ostrejši pogoji profiliranja in nadzora kot doslej, je ob tem povedal generalni direktor slovenske policije Marjan Fank.

Državni sekretar na notranjem ministrstvu Boštjan Šefić je medtem ocenil, da bi lahko zaradi ukrepov Avstrije v Sloveniji za azil v bodoče zaprosilo več tujcev, a dodal, da množičen vstop v državo ne bo možen. Slovenija ne bo sprejemala več oseb kot Avstrija, po njegovih besedah Slovenija tudi ni ciljna država.

Številke pa govorijo takole: Do ponedeljka so v Sloveniji zabeležili 227 prosilcev za azil. Jeseni je prošnjo za azil izrazilo povprečno 35 tujcev mesečno. Januarja je sledilo zatišje, ko je za azil zaprosilo 17 migrantov, februarja pa je samo v prvih dveh tednih za azil v Sloveniji zaprosilo 90 ljudi. Gre pa za osebe, ki so bile zavrnjene v Avstriji.

Šefić pravi, da so v Sloveniji trenutno sposobni za dlje časa namestiti 1000

prosilcev za azil. A vprašanje je kam, saj občani krajev, o katerih se govori kot možnih lokacijah za vzpostavitev namestitvenih centrov za migrante, ne strinjajo z načrti. Na ministrstvu za notranje zadeve o tem pravijo le, da skupaj z ostalimi ministrstvi še preučujejo več možnosti za takšne namestitvene centre. Več zaenkrat ne razkrijava. Za objekt nekdanjega trgovskega centra Baumax v občini Šenčur in objekt v Kidričevem so ponovili le, da sta možni lokaciji, a končna odločitev še ni bila sprejeta.

A že v soboto je pred poslopjem nekdanjega Baumaxa v Šenčurju je potekal protestni shod proti nastanitvenemu centru za migrante. Na prizorišču se je zbralo okoli 3.000 ljudi. Nosili so slovenske zastave in transparente. Na transparentih so bili med drugim zapisi *Tudi ti si odgovoren za usodo slovenskega naroda; Migrantski center, ne hvala; Šefić, nisi sončni kralj; Kako dolgo bomo še hlapi ...* Zapisi na nekaterih transparentih so bili manj strpni. Med udeleženci shoda je bilo mogoče opaziti nekatere aktualne in nekdanje vidnejše slovenske politike, med njimi poslance SDS Žana Mahnič, Branka Grimsa in Andreja Čuša, pa nekdanjega tržiškega župana Pavla Ruparja. Poslanec SDS Mahnič se je protesta udeležil kot poslanec, izvoljen na Gorenjskem, saj nasprotuje migrantskim centrom po Sloveniji. Država po njegovih besedah ni dolžna sprejemati ilegalnih ekonomskih migrantov, ki ne zaprosijo za azil in se niso pripravljeni integrirati v družbo, je dejal.

V strahu zaradi ukrepov Avstrije so tudi druge države, ki ne želijo, da bi na njihovem ozemlju ostajale večje množice prebežnikov, zaostriale nadzor nad migrantskim tokom. Tako se je v ponedeljek zjutraj približno štiri tisoč ljudi že ustavilo v grškem pristanišču, kamor so pripluli s trajekti iz Turčije. Evropska komisija je medtem prepričana, da države ukrepe med

seboj usklajujejo in spoštujejo petkov dogovor z vrha voditeljev Evropske unije.

Tuje tiskovne agencije so ves dan poročale o več zastojih na begunski balkanski poti. Razlogi zanje še niso povsem jasni, verjetno pa so povezani z novimi, strožjimi pravili in nadzorom. Mednje spada izdaja posebnega dokumenta ob prečkanju grško-makedonske meje na prehodu Gevgelija. Ta velja kot nekakšen potni list za celotno balkansko pot. Več tisoč migrantov pa je v ponedeljek obstalo v pristanišču

Pirej pri Atenah, saj avtobusov, ki bi jih odpeljali proti Makedoniji ni bilo. Že zdaj je namreč na grško-makedonski meji po besedah grškega ministra za migracije Joanisa Muzalasa več kot 5000 ljudi, za katere ne vedo, kdaj, če sploh, bodo lahko nadaljevali pot. Makedonija, ki ni članica Unije, po novem prek meje spušča le še ljudi iz Sirije in Iraka, iz Afganistana pa ne več. To pa je po prepričanju Grčije kršitev zaveze, dane na vrhu v Bruslju, ki pravi, da države vsaj do 6. marca ne bodo zapirale svojih meja za prebežnike iz Sirije, Iraka in Afganistana.

Do zastoja je prišlo tudi na makedonsko-srbski meji, kar so potrdili predstavniki nevladnih organizacij in povedali, da je Srbija zaprla svojo mejo za Afganistance. Srbski minister za delo Aleksandar Vulin je to zanikal. V Evropski komisiji medtem verjamejo, da je vse pod nadzorom:

Z Madžarske pa prihaja novica o vse večjemu številu nezakonitih prehodov meje s Srbijo, kljub temu, da je ta od septembra lani zaščitena z žičnato ograjo. V prvih 20 dneh tega meseca so policisti ujeli že več kot 1200 ljudi, ki so jo prerezali ali preplezali, samo minuli konec tedna več kot petsto.

23 let škofovske konference

Mineva 23 let, odkar je papež Janez Pavel II. uradno potrdil samostojno Slovensko škofovsko konferenco. Ta predstavlja najvišjo ustanovo Katoliške Cerkve v Sloveniji. Njeno ozemlje sovpadajo z državnimi mejami, njeni člani so vsi krajevni in pomožni škofje, ki jim je znotraj lastne škofije zaupano posebno poslanstvo. Slovenska škofovsko konferenca se ob tej obletnici seli tudi na družbena omrežja.

Škofovsko konferenco je zbor škofov Katoliške Cerkve določenega naroda ali ozemlja, znotraj katerega škofje opravljajo svoje poslanstvo v obliki pastoralne, bogoslužne, katehetske in ostalih dejavnosti. Do ustanovitve samostojne Slovenske škofovske konference so bili slovenski škofje z ostalimi škofi na področju nekdanje Jugoslavije povezani v Jugoslovansko škofovsko konferenco.

Slovenski škofje so osnutek statuta samostojne Slovenske

škofovske konference pripravili na seji 25. julija 1992. Pokojni papež Janez Pavel II. je po pridobitvi pozitivnega mnenja vatikanske Kongregacije za škofo in Urada za odnose z državami pri Državnem tajništvu Svetega sedeža 19. februarja 1993 skladno z normami in določbami cerkvene prava potrdil statut samostojne Slovenske škofovske konference, dan pozneje je omenjena kongregacija tudi izdala dekret o njeni ustanovitvi.

S tem je Cerkev v Sloveniji dobila večjo pravno trdnost in samostojnost.

Letos prav na dan obletnice Slovenska škofovsko konferenca odpira uporabniška računa na družbenih omrežjih Facebook in Twitter. Novosti in uradna obvestila Cerkve v Sloveniji je tako po novem mogoče spremljati tudi prek teh kanalov.

Kultura ne pozna meja

Na lendavskem gradu so letošnjo slovesnost ob slovenskem kulturnem prazniku povezali s Porabjem. Kot so sporočili z Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, je bil slavnostni govornik minister Gorazd Žmavc.

V nagovoru je poudaril velik pomen podpisa listine o sodelovanju in pobratenju med občinama Lendava in Monošter, ki sta jo pred slovesnostjo podpisala župana Anton Balažek in Gábor Huszár. Podpis je potekal v Mestni hiši na srečanju s predstavniki Porabskih Slovencev.

Minister Žmavc je še dejal, da je to pomemben korak v nadgradnji že sedaj dobrih odnosov med regijama na več področjih - v gospodarstvu, turizmu, med mladimi, na področju izobraževanja in ne nazadnje - v kulturi.

Ob koncu slavnostnega govora je minister poudaril, da »kultura ne pozna meja in lahko aktivno pripomore

k osebnemu razvoju, duhovni rasti, medsebojni povezanosti in ne nazadnje tudi k hitrejšemu gospodarskemu razvoju«.

Na prireditvi, ki je bila v petek, 5. februarja 2016 v Lendavi, v organizaciji Občine Lendava in Galerije-Muzeja Lendava so nastopili recitatorji DSŠ Lendava, komorni zbor Zveze Slovencev v Monoštru in Glasbena šola Lendava.

Minister Žmavc in župan Balažek pa sta posebno priznanje izročila mag. Igorju Teršarju. Slednji je z zagotavljanjem strokovne in organizacijske podpore, ustvarjanjem pogojev za medkulturni dialog, s svojim odnosom do slovenske ljubiteljske kulture in slovenskega jezika ter vključevanjem v mednarodno sodelovanje pred 15. leti prispeval tudi k uveljavitvi Mednarodne likovne kolonije Monošter kot shajališča najrazličnejših likovnih ustvarjalcev.

Frančišek in Kiril

Papež Frančišek se je na poti v Mehiko, kjer je opravil svoje 12. apostolsko potovanje ustavil v Havani na Kubi, kjer se je srečal z moskovskim patriarhom Kirilom. Srečanje je potekalo na havanskem mednarodnem letališču José Martí, sklenilo pa

in patriarh izmenjala darila in nato podpisala skupno izjavo. Sledil je tudi kratke nagovor obeh voditeljev Cerkve.

Izjava povzema nekatere bistvene poudarke katoliško pravoslavnega dialoga. Ne gre za teološko izjavo, saj teološki dialog poteka v mednarodni mešani komisiji. Izjava med drugim odpira vprašanje preganjanja kristjanov na Bližnjem Vzhodu, vprašanje družine, sekularizacije in vloge kristjanov v sekularizirani družbi, vprašanje mladih in življenja nasploh. Vsi ti vidiki so še posebej pomembni na področju sodelovanja med Kato-

Cerkve na Papeškem svetu za spodbujanje edinosti med kristjani, dominikanski p. Hyacinthe Destivelle.

Srečanje med glavnima voditeljema Katoliške Cerkve in Ruske pravoslavne Cerkve, ki se je pripravljalo že dolgo časa, je prvo v zgodovini in bo gotovo zaznamovalo pomembno fazo v odnosih med obema Cerkvama. Sveti sedež in moskovski patriarhat ob tem upata, da bo dogodek tudi znamenje upanja za vse ljudi dobre volje. Vse kristjane sta še pred srečanjem povabila h goreči molitvi, naj Bog blagoslovi srečanje, da bo lahko dalo dobre sadove.

Novico o zgodovinskem srečanju sta Sveti sedež in moskovski patriarhat naznanila v petek, 5. februarja v skupni izjavi, ki je bila istočasno objavljena v Moskvi in v Vatikanu. Na tiskovnem uradu Svetega sedeža jo je med posebno tiskovno konferenco prebral vatikanski tiskovni predstavnik, p. Federico Lombardi. Srečanje med papežem Frančiškom in patriarhom Kirilom je označil kot »pomemben ekumenski korak«. Pojasnil je, da se je želja po srečanju gojila že dolgo. K uresničitvi dogodka ravno sedaj in to na Kubi, so po Lombardijevih besedah pomagale »naklonjene okoliščine«.

se je s podpisom skupne izjave.

Papež Frančišek in patriarh Ruske pravoslavne cerkve Kirill sta zgodovinsko srečanje začela z bratskim objemom. Sveti oče je patriarhu dejal: »Brata sva in to, kar se danes dogaja, je Božja volja«. Malo pred tem pa na družbenem omrežju twitter zapisal: »Danes je dan milosti. Srečanje s patriarhom Kirillom je Božji dar. Molite za naju.« Po zasebnem pogovoru sta si papež

liško in Rusko pravoslavno Cerkvijo. Namen izjave pa je pokazati, da nismo konkurenti, ampak bratje, še posebej z našimi pravoslavni brati, s katerimi si delimo apostolsko nasledstvo, enak koncept Cerkve, enak pogled na zakramente - katoličani priznavamo vse pravoslavne zakramente in obratno. Zato si vsi želimo skupaj pričevati za Kristusa v sodobnem svetu, je za Radio Vatikan dejal vodja oddelka za vzhodne

O kislih kumaricah in vremenu

(Od našega dopisnika)

Obdobju, ko v časopisju ni posebnih novic, ki bi vzbujale pozornost, so obesili oznako čas *kislih kumaric*. Včasih je to obdobje bilo poleti, v času dopustov in počitnic, in takrat je bilo treba gostobesediti o dogodkih, ki niso bili ne odločilni ne zanimivi. Včasih tudi takih ni bilo zaslediti, pa si jih je bilo treba – izmisliti ... Sedaj pa poletja niso tako mirna kot včasih, zato se kislja obdobja lahko dogajajo kadarkoli.

Te *kisle kumarice* niso izključna last časnika in publicistov. Taka obdobja se pojavljajo tudi med drugimi cehi -- in tudi med navadnimi ljudmi, med posamezniki. Pri njih se hitro najde predmet za pogovor, pa naj bosta sogovornika prijatelj, znanca ali celo neznanca.

Najbolj pogost predmet je vreme. Še posebej, če se sogovornika srečata na podežlju, ko imata njivo ali travnik, pa četudi samo mali vrtiček za povrtnine.

Kaj naj torej rečem o vremenu? Da je bila letošnja zima spet žalostna za tiste, ki skrbijo za plujenje cest. Za upravljalce smučišč pomanjkanje snega ni problem, ker imajo snežne topove, s katerimi naredijo proge za smučarje. Bolj jim prekriza načrte (in pusti brez zaslužka) previsoka temperatura, pri kateri tudi umetni sneg ne zdrži. Za tiste, ki ne smučamo in se držimo nižin, pa je bolj sitno kot vse drugo, pomanjkanje sonca (oblačnost in megla), včasih (po več tednov!) združeno z dežjem v vseh oblikah (to o megli drži predvsem za tiste, ki živimo v ljubljanski kotlini in nam Barje redno dostavlja vsak dan porcijo ali dve megle, ki jo velikokrat sonce predre šele v poznem dopoldnevu).

Ob takih priložnostih pride v poštev večni še *dobro, da ni slabše*, tako kot na Finskem, ali na Antarktiki, ko so pozimi dnevi dolgi komaj nekaj ur. K temu bi dodal:

še dobro, da ni tako kot včasih, ko ni bilo elektrike, ali petrolejke in so si svetili s trskami ter mučili oči z branjem.

Res, danes imamo svetlobo, toploto in še marsikaj, - ali tudi beremo več kot takrat?

Zgornje vrstice so klasičen zgled časa kislih kumaric. Če bi se našel aktivist, ki bi zagovarjal živost ali življenje rastlin, bi se znal oglasiti in zahtevati večje spoštovanje do teh okusnih sestavin klasične *picade*, lahko bi tudi dolžil diskriminacije in drugih podobnih grehov sedanje družbe.

In prav bi imel. Doma komaj čakamo, da na mreži odkrijemo male sadove, da jih poberemo, vložimo v kis in dodamo začimbe. Nekateri se ne pustijo kar tako: skrijejo se za liste in ko jih najdemo, moramo poiskati večji kozarec. Nič hudega: gostimo se (in gostimo obiske) z njimi, malimi in velikimi, skozi celo leto.

Zato: dobrodošel čas kislih kumaric!

GB

RAZMIŠLJANJA OB ZMEDI

Zakon, mere in valuta v varstvo so zaupani državi. Kadar ta, ki naj jih varje, jih spreminja samovoljno, si zaupanje zapravi.

MK

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONÉ MIZERIT

Stvari se hitro sučejo, kar prehitro. Vlada včasih dvomi, kot da ne ve, katero pot naj bi ubrala. Več razlogov je za to. Macri in njegovi niso dobro vedeli, kakšen je resničen položaj. Macri in njegovi niso bili dobro pripravljeni na težave, predvsem tiste, ki se porajajo v parlamentu, kjer je vlada v manjšini in se mora za vsak korak pogajati z raznimi skupinami opozicije.

Medeni meseci. Vendar, čudo božje, Macrijeva priljubljenost še ni upadla. Še vedno večina prebivalstva izraža podporo vladi, kljub raznim neprijetnim ukrepom, ki jih je morala izvesti. Medeni mesec se je kar nekam potegnil. A koliko časa še? Poleg tega je nevarno delovanje opozicije. Kar je kirchnerizma, ob vsakem koraku kritizirajo vladne ukrepe. To sicer mnogokrat vladi koristi, ker se ljudje še vedno zavedajo, da je prav prejšnji režim kriv vseh sedanjih težav. Ostre kritike so padale tudi ob napovedi protokola zaradi blokade cest. Vlada je dokončno namenjena, da na tem področju vzpostavi red. Nihče nima pravice blokirati cest in prehodov. Če se razni »piquetes« ne bodo umaknili, jih bodo pregnali. Razni strokovnjaki soglašajo, da je ta protokol ustavno pravilen. Problem ustavnosti je bil prvi, ki so ga zagnali kircheristi. V tem je tudi mnogo sprenevedanja. Guvernerka province Santa Cruz, gospa Alicia Kirchner, je spričo domačih protestov prosila Macrija, naj ji pošlje žandarmerijo, da vzpostavi red. Ko pa gre za protest v prestolnici, kritizira postopanje zvezne vlade. Vsekakor odziv prebivalstva je bil na splošno pozitiven. Vsi so že naveličani, da greš od doma in nikdar ne veš, če boš prišel na cilj ob pravi uri, ali vedno prepozno, ker nekomu pade v glavo, da blokira cesto, ker mu kaj ni všeč. Seveda pa bo vlada morala zaostri svoj posluš, ker so te cestne blokade mnogokrat edini način, da te vladni moške poslušajo, ker mediji ob cestnih zaporih objavijo ljudske zahteve.

Davki gor, davki dol. Kot smo že zapisali, je eden glavnih očitkov na predsednika, da ukrepa »samo za bogate«. Namen je, da bi se po olajšanju davkov razmahnilo gospodarstvo, povečala domača bruto proizvodnja in ustvarila nova delovna mesta. A celo resni opazovalci so malo čudno pogledali, ko je bil odpravljen davek tudi na rudarske posle. To področje potrebuje celotne spremembe,

ker je zakonodaja, iz časa Menema, popolnoma zgrešena in proti argentinskim interesom. Sedaj vlada pripravlja razširitev otroških doklad. Poleg tega so dvignili prag »davka na dobiček«, ki ga nabijajo na višje plače. A kategorij niso spremenili, ker jih bodo zakonsko preko parlamenta. Res so s tem nekatere srednje plače pridobile celo 22% na vrednosti, kar je sindikalistom prišlo prav. A paritetna pogajanja za plače se zapletajo. V tem prednjačijo učitelji in začetek pouka, ki bi moral steči prihodnji teden, je pod velikim vprašajem. Cene nenehno rastejo, gospodarskemu položaju pa ni videti izboljšanja. Težko bo: lansko leto (2015) se je dogodilo prvič po šestnajstih letih, da je bila zunanjetrgovska bilanca negativna. Kako mora kirchnerizem govoriti o »pridobljenem desetletju«? Zato je tudi bistvene važnosti, da vlada uredi zadevo zunanjega dolga, da bo dobila normalen dostop do mednarodnih kreditov, ki bi v tem stanju mnogo pomagali. Pokazalo se je tudi, da je po zamenjavi vlade celo sodnik Griesa bolj naklonjen argentinskim stališčem. Vlada pa mora v parlamentu doseči, da ukine dva zakona, ki blokirata ureditev zunanjega dolga.

Vračamo se v svet. Vlada pa je gotovo uspešna v mednarodnem nastopanju. Dolga leta izolacije, ki je bila tipična za kirchnerizem, so se zaključila. Opiranje samo na Kitajsko, Rusijo in Venezuelo je državi precej škodilo. Temu je Macri napravil konec. Dokaz je obisk, ki ga je za 23. marca napovedal ameriški predsednik Barack Obama. Pozitiven je tudi boj proti korupciji prejšnje vlade. Sedaj je prišel na dan vsaj del razsipanja in prilaščanja državnega denarja, ki ga je izvajala Milagro Sala v provinci Jujuy. Rožni venec, ki ji ga je poslal papež Frančišek, je le anekdota, ki je velik del argentinske politične srenje ni razumel. Medtem pa se peronizem sprašuje o svoji usodi. Te dni je napovedan kongres (konvencija) stranke, pa je vse še v megli. Peronizmu preti sodna intervencija, ker je presegel rok obnove vodstva. Reši jih morda le skupen nastop in »lista enotnosti«, ki je stara fraza. Mnogi upajo, da se bosta kirchnerizem in peronizem končno ločila. A tukaj mora preteči še precej vode. Ni upanja, da bi gospa kar tako izpustile iz rok orodje, ki ji lahko omogoči povratek na oblast.

PREŠERNOVA ŠOLA NA PRISTAVI

Muzikal Annie

Nekaj dni pred božičem, so nam otroci Prešernove šole na Pristavi, kot zaključno šolsko prireditev, predstavili glasbeno igro - muzikal Annie.

Po večmesečnih vajah, so nam pripravili enkratno presenečenje.

Ko so se prižgale luči na odru, smo vstopili v spalnico sirotišnice. Že v prvem prizoru je bil užitek poslu-

pravih staršev, ki naj bi jo samo začasno pustila v varstvu gdč. Agate. Nekega dne se je odločila, da bo sama poiskala svoje starše, zato je ušla iz sirotišnice, a jo je policaj (Boris Čeč) kmalu ujel in privedel nazaj v zavod.

Nekoč pa je prišla v sirotišnico tajnica bogataša in politika, gdč. Julija (Marjana Jelenc Petrocco), ki je, po naročilu svojega šefa, gospoda Domna, (Martin Križ)

povabila eno deklico, da bi z njim preživela božične praznike. S tem dobrim dejanjem je prebrisani politik želel povečati svoj ugled med volilci. Izbrana je bila Annie.

Skupaj z Annie, smo iz bedne sirotišnice prešli v bogato in lepo božično okrašeno stanovanje gospoda Domna. Tam je bila Annie rešena dela

vino, da bi si izbrala praznično obleko. Prodajalki (Erika Čeč in Fiona Beltram) sta jima predstavili celo modno

revijo s pomočjo manekenk in manekenov (Ivana Fajdiga, Martina Kocmur, Federika Petrocco, Zofija Gaser, Jasna Oblak, Marija Oblak, Isabella Petrocco, Maja Skubic, Emma Žužek, Maksi Gaser, Tomaž Gaser, Adam Jerovšek, Peter Kocmur, Gašper Petrocco, Felipe Pisano, Niko Pisano, Matej Štrubelj, Luka Žužek in Marko Žužek).

Ko je gospod Domen zvedel, da Anniena starša še živita, je ponudil veliko denarno nagrado tistemu, ki bi ju našel ali kaj vedel o njiju. Gospodična Agata pa je vedela, da sta Anniena starša že umrla. Hotela pa je dobiti nagrado od gospoda Domna in mu ni ničesar povedala o tem, temveč se je zmenila s svojim bratom (Adrijan Gaser) in z njegovo ženo (Andrejka Puntar Gaser), da bosta preslepila g. Domna. Predstavila sta se pred njim kot prava Anniena starša.

Kako se je ta zgodba naprej razvila pa ne bomo razkrili ... Lahko samo povemo, da se ta božična zgodba lepo konča.

Vsi nastopajoči so z veseljem in gotovostjo nastopali, plesali in peli. Prijetno presenečenje pa je bila Mikaela Križ, ki nam je živahno in spontano predstavila Annie. Ob koncu igre se je voditeljica šole, Andrejka Papež Córdoba, zahvalila vsem, ki so pripravili ta muzikal.

Režiserki, Nevenka Grohar in Viki Selan, sta dosegli, da so otroci z navdušenjem igrali in peli.

Za koreografijo in ples je poskrbela Karolina Kenda; za petje Marjanka Grohar in Anka Savelli Gaser. Krasna scenografija pa je bila delo Sandre Petkovšek Beltram in Marjane Bitenc Gaser.

Ce še niste videli predstave, boste kmalu imeli priložnost, da si jo ogledate na prireditvi ob začetku slovenskih šol.

D. O.

šati sproščeno in uglašeno petje šestih sirot (Mikaela Križ, Myrna Vodnik, Saši Mavrič, Nataša Jerovšek, Magdalena Córdoba in Justina Oblak). Pripovedovale so si svoje strahove, bolečine in delile žalost ter upale, da bodo kmalu posvojene. Tako bi bile rešene trdega življenja in kazni, ki jim jih je nalagala prestroga voditeljica zavoda, gdč. Agata (Maruša Zurc).

Annie (Mikaela Križ), pa je pričakovala prihod svojih

in nadlog, saj je ta bogataš imel celo vrsto služabnic in služabnikov (Emica Lazar, Lucija Debevec, Augusto

Oblak, Eli Beltram, Emma Beltram, Janika Tomažević, Saša Žužek, Martin Gaser, Matej Modic, Santi Oblak in Ivan Vodnik). Gospodična Julija je peljala Annie v trgo-

BLAŽENI CURA BROCHERO (4)

Pastir, ki je dišal po ovcah

Zbrala in priredila Metka Mizerit

Drugi poklic Jožeta Gabrijela

Nekateri udeleženci na duhovnih vajah so bili preprosti, neuki kmetje, ki so živeli raztreseni po oddaljenih vaseh in hribih. Niso imeli najosnovnejših pojmov o verskem nauku, nikoli niso videli niti platnic katekizma. Mnogi so bili samo pri prvem obhajilu, vendar so vse pozabili. Važno je bilo, da bi jim nekdo bral in razlagal katekizem. Jezuiti so prosili prefekta semenišča, naj jim pošlje kakega pomočnika. Tako je nekaj semeniščnikov za kratek čas zapustilo knjige in študij, da so se srečali z resničnim življenjem, s pristnimi ljudmi, njihovimi težavami in neznanjem. Niso bili vsi semeniščniki pripravljeni za to delo; manjkale so jim izkušnje pa tudi način, kako se pogovoriti s temi preprostimi ljudmi. Med tistimi, ki so bili izbrani za pomočnike, je bil Jože Gabrijel gotovo zelo primeren. Imel je potrebno znanje in lep pristop do kmetov, saj je bil tudi on rojen in je rasel med preprostim ljudstvom. Ni se postavil za kateder kot učitelj, ampak se jim je dobrohotno približal, delil z njimi veselje in žalost. V njem so se že pojavile lastnosti dobrega pastirja duš in voditelja naroda.

On je že delal duhovne vaje; takrat trpno in sprejemajoče. Tokrat je zaznal vrednost metode in milost spreobrnjenja. Odkril je lahkoto zbližanja in pogovora z ljudmi ter dar vpliva na tiste, ki so mu bili zaupani. To odkritje je bila resnična strast in vrednotenje duhovnih vaj, ki ga je spremljalo na njegovi duhovniški poti.

Dosledno pravilo

Leta 1857 je kot rektor semenišča nasledil svojega brata dr. Jeronimo Emiliano Clara. Sprevidel je, da imajo študentje različne cilje in ločil bodoče duhovnike od ostalih. Bil je človek globoke duhovnosti in Jože Gabrijel se je z njim pogosto pogovarjal in se mu popolnoma zaupal. Prosil ga je, da je bil njegov boter pri birmi in duhovni vodja, ki ga je v teh mladih letih zelo potreboval. Brez dvoma je hotel postati duhovnik, vendar je bilo na tej poti veliko težav. Veliko skušnjav se je podilo po njegovi glavi. Duhovni vodja ga je spodbujal, mu pomagal, da je jasno videl svoj cilj; premagati skušnjave, zmagati nevarnosti in rasti v ljubezni do Boga. Rektor semenišča je tedaj postal dr. Uladislavo Castellano. Potreboval je sodelavca, da bi mu pomagal urediti načrte študija in disciplino. Izbral je Jožeta in ga imenoval za »inšpektorja«, kar je bilo nagrada in spodbuda dobrim študentom. Razen tega je Jože prejel štipendijo, ki mu je olajšala njegov gospodarski položaj, saj je imel vedno prazne žepe.

V začetku so študentje delali izpite na univerzi, polagoma se je to spremenilo in imeli so izpite v semenišču pred izbrano komisijo.

Vsako leto je Jože opravljal izpite. Ni bil najboljši, vendar je izdeloval častno. Leta 1862 se je vpisal na filozofijo in teologijo. Po enem letu je zaprosil škofa za nižje redove. Zgubil je krstni list, vendar zanj lahko priča njegov boter, ki je bil takrat v Córdoba in duhovnik Jose

Silvestre Ceballos, ki ga je krstil.

Škof José Vicente Ramírez de Arellano mu je, 16. julija 1862, na praznik Karmelske Matere Božje podelil nižje redove.

Veliko je še manjkalo, da bi postal duhovnik, vendar je ta dogodek utrdil v njem odločitve, da bo posvetil svoje življenje Bogu in dušam.

Odsotni

V tistih letih je bilo v navadi, da so študentje svoje diplomske in doktorske teze branili javno, vendar se ljudje običajno za to niso zanimali in dvorane so bile prazne.

Leta 1863 sta branila svoji tezi iz teologije in prava študenta Brochero in Rueda. Vztrajno sta študirala in pripravljala svoj javni nastop, ki je bil zanju težji, kot katerikoli izpit. Nista bila odgovorna le za svoj ugled; na nek način predvsem za ugled šole. Oba sta nastopila odlično; dokazala sta, da sta se na nastop dobro pripravila. Dnevnik »Eco de Córdoba« (Odmev Córdoba) ni skrival svoje ogorčenosti pred prazno dvorano. »Žal nam je, da ljudje ne prihajajo na te vrste dejavnosti, ker jim ne pripisujejo važnosti. Mladenič, ki se trudi in študira, zasluži, da se ga posluša. Brochero in Rueda, vidva sta izpolnila svojo dolžnost, kar naj nakloni upanje in pogum vajinim sošolcem.«

Brez dvoma, razumne besede, vendar kot glasovi, ki jih veter odnese v puščavo.

(Nadaljevanje na 4 strani)

CARAPACHAY

Praznično in veselo poletje

Zadnjo nedeljo decembra lanskega leta smo se zbrali v domu po sv. maši, da prisluhnemo pevskeму zboru, ki ga vodi prof. Andrej Jan in ki združuje glasove ne samo Karapačajcev pač pa tudi Lanuščanov. Pesmi so bile seveda božične, ne samo slovenske, tudi v drugih jezikih so prepevali. Olepšani duh uprizoritve so z glasbo povzdignili prijatelji konservatorija in vzdušje je bilo res praznično in predstava lepo obiskana.

Po koncertu so se pevci in člani doma zbrali v dvorani na skupno kosilo. Med njim so klepetali in

lušno imeli, da smo dobro jedli, plesali in se zabavali.

Prireditve »Pust po ta starem« je bila napovedana ob 20 uri, takrat je še močno deževalo. Potem pa so »vremena Kranjcem se zjasnila«, posijal je mesec in Dom se je spremenil v pravi »živžav«, saj so prišli ljudje iz vseh okrajev.

Za dobro glasbo sta poskrbela Slovenski instrumentalni ansambel ter KM 43. Kljub vročini je bilo plesišče polno. Bilo je kar težko za pare, ker se niso mogli obširno zavrteti, vseeno so potrpežljivo in vztrajno plesali do pozne ure.

Iz kuhinje je dišalo po krofih, iz bali- nišča po klobasah i n hamburgerjih, iz bara je pa prihajal vonj po d o b r i kapljici.

B i l o je lepo, s p r o - š č e n o vzdušje in ljudje

so odhajali zadovoljni ker so se ponovno srečali z znanci in se lušno imeli.

V imenu odbora karapačaj-skega doma se zahvalim vsem, ki so na katerikoli način pomagali pri pripravi in pospravi našega pustnega večera, ki je pri nas že postal »tradicionalna prireditve« pri nas. In kot vsi rečejo: »V Karapačaju je vedno lepo«. Malo nas je, a delamo z veseljem in zagonom.

Bog daj, da bi lahko še naprej skupno ustvarjali in ohranjali slovenske šege in navade!

Damijan Ahlin

OBLETNICA GORSKE TRAGEDIJE

Tronador-Gromovnik, januarja 1966

Pred 50. leti sta se na Tronadorju smrtno ponesrečila Tomaž Kralj in Božo Vivod. Nesreča je globoko prizadela ne le družini obeh fantov, ampak vso slovensko skupnost v Argentini, saj sta bila vsestransko angažirana v naših organizacijah: morda najbolj pri SKAD-u, v SFZ in ne nazadnje v SPD (Slov. planinsko društvo).

Bila sta Adrogejčana, akademika, ki sta veliko obetala kot kulturnika, idealista v vseh ozirih - in tudi drzna gornika. O tem zadnjem priporočam Kraljevo črtico-poročilo *Bonete*, v knjigi *V kraljestvu kondorjev ...* (Ponovno sem ga šel prebrat: s pisateljsko žilico, zelo duhovito opisan vzpon na Bonete, ki ni noben mačji kašelj, ampak spoštljiva gora, ki so jo naskočili in premagali v tisti navezi, poleg Tomaža še Joža Tomaževič in Franci Markež - omenja jih le imensko.)

»Nesreča«, pravimo; a v resnici nič ne vemo natančneje, kako je bilo: le to, da ju je zajel snežni vihar in da se nista nikoli vrnila. Iskali so ju, a vse zaman: najprej Frenk Jerman, Joža Tomaževič in Jože Škulj, potem celo z letalom, pa bari-loška reševalna ekipa. Poročevalec (v Sv. Sl., 17/2/1966) je naslovil dopis o tem: *Slovenska tragedija na Tronadorju*. Tako globoko je ta gorska nesreča odjeknila v skupnosti, da je potem Vojko Arko zapisal v svoji kroniki, da je ta nezgoda prekinila za nekaj časa gorniško navdušenje pri SPD. Konec je že bilo dobe »šumskih bratov«, pionirjev v osvajanju andskih vršacev. Nastopila je doba bratov Skvarča in sploh buenosaireških gornikov. Sem bi spadala, tako meni Arko, Tomaž in Božo.

Potem so bili še obiski, bolj turistični kot gorniški, ki so v glavnem ponavljali že poznane bari-loške ture. Obisk Južnih jezer je bil tedaj nekak domotožen nadomestek obiska Slovenije, izgubljene ljube domovine. Le-ta je bila še zelo blizu - v spominih. Leta 1959 sem bil tudi sam med njimi. »Pod Skalco« sem klamfal sonet na to temo, (Bog mi odpusti!)

Božo in Tomaž spita v kraljestvu mogočnega Gromovnika: ledeni grob ju ohranja, verjetno nestrohnjena. Morda bosta čez tisoč let ali več, ko se bo ledenik dodobra zmanjšal, zanimiva antropološka najdba. Podobno kot je bilo pred leti v Avstriji, ko je ledenik izločil prazgodovinskega človeka. Ja, vse je zavito v ugibanje. Za slovensko argentinsko skupnost je bila smrt teh fantov boleča izguba, res prava tragedija.

V našem spominu, v skupinskem spominu bosta ostala kot vzorna fanta - in nadvse nadebudna. Vzorna, ker sta poosebljala tipične vrednote naše skupnosti: zvestoba narodu in Bogu. *Mati, domovina, Bog!*

Vinko Rode

O SLOVENSKEM TISKU

»Časopis je sredstvo dialoga. Časopis opazuje, poroča in razpravlja o vseh zadevah. Dober tisk mora vse to delati resno, trezno, poročati iskreno in dobrohotno, se pravi z ljubeznijo, o vseh težavah, problemih in kazati na sredstva in rešitve teh problemov.

Slovenski izseljenec pa ima dolžnost svoj tisk naročiti, brati in širiti. Z naročanjem pomaga vzdrževati slovenski tisk; brati ga mora sam in ga naučiti brati svoje otroke; širiti ga mora, da bo zajel čim večji krog.« ...

Msr. Anton Orehar, 6. februarja 1966

(Prihaja iz 3. strani)

Odločni plamen

Jože Gabrijel je leta 1866 končal teološke študije in bil na tem, da bi se dal posvetiti za duhovnika. Večkrat je zaupal svojemu prijatelju Cárcanu, da je bil ideal njegove mladosti duhovniški poklic. Tudi profesorji in prijatelji so bili prepričani, da »Brochero ni mogel biti kaj drugega kot duhovnik. Bil je rojen za oltar, za prižnico, za poučevanje, za delo za druge, kakor ga uči njegova vera in božje zapovedi«.

Vendar je pred posvečenjem mladi Brochero začel dvomiti. Škrupulozno je trpel, da ni vreden veličine duhovništva in nezmožen sprejeti odgovornosti; čutil je svoje omejenosti in revščino. V mislih se mu je pojavila skušnjava, da je duhovništvo vredno le višjih mož.

Da bi presegel trpljenje in našel svetlobo so mu njegovi nadrejeni svetovali duhovne vaje. Jože se je zaprl v Dom duhovnih vaj sam s svojim Bogom, da bi premišljeval in molil. Moral je sprejeti najvišjo odločitev, od katere je bilo odvisno njegovo osebno življenje in morda tudi večna sreča. Prosil je svoje prijatelje, naj zanj molijo ter se popolnoma predal navdihu Duha luči in ljubezni. Jože Gabrijel pozna svoje slabosti, svoje malenkosti, vendar pri premišljevanju čuti, da ga Gospod kliče, naj bi postal njegov sodelavec, apostol in rešitelj duš. Luč je posvetila v njegovo notranjost, njegovo srce se je pretreslo. Dvignil je pogled na Križanega in njegove oči so se srečale z Gospodovimi. Zdelo se mu je, da sliši sporočilo evangelija: »**Hodi za menoj, naredil te bom za ribiča ljudi**«.

Njegov zaupni prijatelj piše: »Potem, ko je izrekel Gospodu svoj **da**, so izginili vsi dvomi, ki so ga mučili. Da bo postal duhovnik, je bila njegova nespreneljiva odločitev. Ker je po duhovnih vajah našel mir in se odločil, je sanjal, da bo nekoč zgradil veliko hišo za duhovne vaje.«

Združeni v enem samem idealu

Jože Gabrijel del Rosario Brochero in njegov kolega Juan Martin Yañez sta prejela mašniško posvečenje 4. novembra 1866. Posvetil ju je cordobski škof msgr. Vicente Ramírez de Arellano. Jože je pel novo mašo 10. decembra na praznik Loretske Matere Božje, ki je bila zavetnica semenišča. Tako je položil k nogam Device svoje duhovništvo, svoje delo, sanje, načrte, nemir in upanje. Pri novi maši so ga spremljali rektor semenišča Uladislao Castellano, ustanovitelj duhovnih vaj v Córdoba Mariano Vicente González novomašnikov osebni prijatelj ter duhovnik Cubas, ki je bil novomašni pridigar. Med drugim je omenil, da je duhovništvo poslanstvo luči in življenja. »Duhovnik je najvažnejši božji sodelavec in upravitelj njegovih darov. Da lahko izpolni to poslanstvo, mora imeti duhovnik srce v plamenih božje ljubezni in biti popolnoma pripravljen na žrtvovanje samega sebe. Da je vreden oltarja in zaslužiti sad večnega življenja mora biti duhovnik žrtev skupaj z božjo žrtvijo.«

Tudi časopisi so objavili novico o lepem praznovanju nove maše. Pozdravili so mladega duhovnika in mu želeli, da bi razumel visoko poslanstvo: oznanjevanje evangeljske resnice.

Prve mesece po svojem posvečenju Bogu je duhovnik Brochero preživel med sorodniki, prijatelji in znanci v svojem rojstnem kraju. Če smemo primerjati so bili to »medeni meseci duhovništva«.

S poštnim vozom se je Brochero odpeljal v vas Santa Rosa ob Río Primero. Izkazati je hotel staršem hvaležnost in sinovsko ljubezen za vse, kar so zanj žrtvovali.

Oče je navdušen, ko vidi sina duhovnika; mati čuti nežnost in začudenje. Pred nekaj leti se je kot otrok igral v njenem naročju, danes je božji mož. Koliko presene-

čenj jim je naklonilo življenje. Njene oči plavajo v solzah hvaležnosti in občudovanja. Bratje, sestre in nečaki se čudijo, ko vidijo Jožeta v dolgem talarju; on pa jih blagoslavlja in pokriža. Pozdravljajo ga sošolci, večinoma že poročeni z otroki v naročju. Novomašnik zjutraj mašuje, potem se pogovarja s starši in sorodniki; skupaj obujajo spomine. Večkrat obišče pokopališče in moli za rajne.

Takoj ga prijatelj župnik povabi na večer molitve in premišljevanja. Tam je redovniška skupnost želela, da bi jim novomašnik maševal. Njegovi sovaščani ga želijo videti. Skupina prijateljev je pripravila asado. Novomašnik čuti, da ga ljudje ljubkujejo.

Pred sošolci se mu zdi, da je imel prednost študija, česar oni niso imeli. To ga še bolj potrjuje in izziva, da je dolžan še večje predanosti in odgovornosti v božji službi.

Družinska sreča ni trajala dolgo. Oče Ignacij Brochero, zadovoljen, da je izpolnil svoje poslanstvo in daroval sina Bogu in Cerkvi je umrl. Pokopal ga je njegov sin novomašnik.

Ljubiti pomeni služiti

Prva služba, ki jo je sprejel duhovnik Brochero je bilo imenovanje za kaplana v stolnici. To ga je postavilo v stik z ljudmi in njihovimi težavami. Sodeloval je pri duhovnih vajah, pridigal, se pogovarjal z ljudmi. Osebni stik z težavami življenja, predvsem trpljenja, ga je prisilil, da je stopil s postavka teorije, lastne njegovim letom semenišča, in ga soočil z resničnostjo. Ustvariti je moral dinamično ravnotežje med naukom in prakso.

Te prve izkušnje so zelo dragocene. Duhovnik ima mnogo priložnosti, da se srečuje z ljudmi in se jim daruje. To mu zagotovi plemenito notranje zadovoljstvo in mu predstavi veličino njegovega poklica za rešitev duš.

(Dalje prihodnjič)

NOVICE IZ SLOVENIJE

1-2 ZA SLOVENSKA FOTOGRAFA

Organizacija World Press Photo je izbrala zmagovalce mednarodnega fotografskega natečaja, na katerem sodelujejo fotoreporterji, agencije in časopisi z vsega sveta. Žirija je izbirala med 82.951 fotografijami 5775 fotografov iz 128 držav. V kategoriji Ljudje sta prvo in drugo nagrado osvojila slovenska fotografa Matic Zorman in Matjaž Krivic.

VEČ VOJAKOV

Vlada je po seji v parlamentarno proceduro poslala srednjeročni obrambni program za obdobje 2016-2020. Program predvideva, da bi leta 2020 stalna sestava Slovenske vojske štela 7600 pripadnikov, namesto sedanjih 7049. Povečevanje izdatkov za obrambo je predvideno za leto 2018, povečanje sredstev za investicije v modernizacijo pa z letom 2019.

MILIJON POTNIKOV, PA NE V MOSKVO

Slovenski letalski prevoznik Adria Airways, ki čaka na prihod novega lastnika, je v rednem prometu lani prepehjal 1.045.442 potnikov, kar je 14 odstotkov več kot leto prej. Eno največjih težav jim je predstavljala linija Ljubljana-Moskva, na kateri so imeli v zadnjih dveh letih 75 odstotkov manj prihodka, so povedali za STA.

BO V SLOVENIJI SPET TOVARNA SLADKORJA?

Združenje pridelovalcev sladkorne pese je pripravilo posvet, na katerem so članom predstavili rezultate nedavno izdelane študije glede načrtov za vnovično pridelavo sladkorne pese in morebitno ponovno vzpostavitev proizvodnje sladkorja po padcu sladkornih kvot. Kmetje so k temu projektu načeloma pripravljeni pristopiti (zaradi vstopa v Evropsko zvezo in razdelitve kvot o sladkorju v njej se je Slovenija morala odpovedati svoji tovarni sladkorja. Sicer pa je bila tovarna last nizozemskih podjetnikov).

PO SVETU

VIRUS ZIKA OGROŽA

Svetovna zdravstvena organizacija je pripravila mednarodni akcijski načrt za ustavitev širjenja virusa zika. Oboleli naj bi bili skladno z njim deležni boljše zdravstvene oskrbe, spodbudil naj bi k pospešenemu razvijanju cepiva, prav tako zajema pomoč v boju proti komarjem, ki prenašajo virus zika. Odpira se tudi vse več bioetičnih vprašanj, saj je ob tem veliko pozornosti namenjene ukrepoma večje dostopnosti kontracepcije in splava.

Virus zika se je običajno pojavljal v Afriki in Aziji, od lani se širi po Latinski Ameriki. Tam so ga odkrili že v 26 državah, preden bo epidemija obvladana, tako Svetovna zdravstvena organizacija, bi bili lahko okuženi štirje milijoni ljudi.

BRITANCI V EVROPI

Potem ko je bil pretekli petek dosežen sporazum glede britanskih zahtev po reformi EU-je, je britanski premier David Cameron že dejal, da priporoča obstanek Velike Britanije v Uniji. Referendum bo 23. junija. Britanskemu premierju Davidu Cameronu je na koncu uspelo doseči možnost omejitve socialnih pravic nebritanskim delavcem na Otoku za sedem let. Ključne točke za Britance so še zagotovilo, da območje evra ne more spodkopati enotnega trga, zaščita britanskega funta in izrecna potrditev, da evro ni edina valuta v Uniji ter zagotovilo, da britanskim davkoplačevalcem ne bo nikoli treba reševati evrskih držav pred bankrotom. Cameron je zdaj obljubil, da se bo zavzemal za nadaljnje članstvo države v Uniji.

ŠE VEDNO NEMIRNA SIRIJA

Pretekli petek se je iztekel rok da se končajo sovražnosti v Siriji, za kar se je pred tednom dni v Münchnu dogovorila skupina sedemnajstih držav, z namenom da bi omogočila nadaljevanje zastalih mirovnih pogajanj o rešitvi sirske državljanske vojne. A uresničitev dogovora ne bo mogoča in do prekinitve ognja med režimom predsednika Bašarja al Asada in uporniki ni prišlo. Posebni odposlanec Združenih narodov za Sirijo Staffan de Mistura upa, da bodo Rusija, ZDA in druge strani dogovor o prekinitvi sovražnosti le dosegle, do takrat pa preključuje datum nadaljevanja mirovnih pogajanj, ki ga je sprva predvidel za 25. februar. Ne glede na to Združeni narodi upajo, da bodo lahko, tako kot so načrtovali, v roku sedmih dni dostavili vso potrebno človekoljubno pomoč prebivalcem na vseh osemnajstih vojnih območjih.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

Zorko Simčič: Krst pri Savici. Zorko Simčič, znani pisatelj, je zdaj izdal dramo Krst pri Savici. Izdal jo je v založbi Tabor. ... Simčič ni vzel Prešernovega teksta samo kot čudežni razplet Črtomirove ljubezni, ampak jo je postavil na vse širšo ozadje in globljo vsenarodno in vsečloveško problematiko. ...

Jalnov dom na Karapačajskem odru. Klasterski korak je napravil Slovenski dom v Carapavhayu v nedeljo, 30. januarja. Ta dan so namreč otvorili nov gledališki oder, ki je po svoji opremi menda edini med slovenskimi odri. ... Zastor se je dvignil. Bil sem presenečen. Kulise za kmečko sobo prav dobro pripravljene. Vse je bilo na pravem mestu, prikupno sestavljeno. ... Slovenski dom v Carapachayu se skuša čim bolj približati temeljem prosvetnih domov v stari domovini, ki so bili toplo okrilje za prosvetni razvoj našega naroda. ...

Družabna prireditve Duhovnega življenja. Letos je bila v nedeljo, 6. februarja na Slovenski pristavi. Kljub izredni vročini, ki jo imamo že dalj časa v Buenos Airesu, se je je udeležilo veliko Slovencev.... Dobili so se tu znanci in prijatelji ter skupno prebili nedeljski popoldan. Za postrežbo gostov so skrbeli fantje in dekleta. Ves čas prireditve je bil srečelov z lepimi in koristnimi dobitki. ...

Osebnostne novice. Družinska sreča: v družini Gabrijela Petkovška in njegove žene ge. Irene roj. Škulj se je rodil sinček Gabrijel Aleksander; družino Jureta Ahčina in njegove žene ge. Stanke roj. Bitenc je razveselila hčerka Adriana Marina; v družini Franceta Gerkmana in njegove žene ge. Francke roj. Pavlič v Slovenski vasi so dobili hčerko Tereziko; v družini Jožeta Markeža in njegove žene ge. Majde roj. Žitnik je prišel na svet sinček Andrej; v družini Franceta Pergarja in njegove žene ge. Slavke roj. Knava pa se je rodila hčerka Monika Silva. **Poroke:** v soboto 8. januarja sta se poročila v župnijski cerkvi Marije Pomagaj v Ramos Mejía Tone Škraba in gdč. Pavla Kovač; 29. januarja sta sklenila zakonsko zvezo Aleš Benedičič in gdč. Blanka Pahole; poročila sta se tudi gdč. Marija Malavašič in Jorge Casullo.

(Svobodna Slovenija, 3. in 10. februarja 1966 - Št. 5 in 6.)

BOLIVIJA JE EVU REKLA »NE«

Več kot šest milijonov Bolivijcev se je v nedeljo odločalo o spremembi ustave, na podlagi katere bi se lahko prvi indijanski predsednik države Evo Morales potegoval za še četrti mandat in se tako na oblasti obdržal vse do leta 2025. Privrženci ustavne reforme si želijo, da Morales leta 2019 znova kandidira za predsedniški stolček in na njem ostane do leta 2025, ko bo 200. obletnica bolivijske neodvisnosti. A po neuradnih rezultatih je bil Evo poražen. Proti ustavni reformi se je izreklo 54% volivcev.

OBAMA PROTI KOREJI

Ameriški predsednik Barack Obama je podpisal zakon o zaostrenih sankcijah proti Severni Koreji, ki so posledica preizkusa vodikove bombe in izstrelitve rakete s satelitom v vesolje. Nove sankcije so usmerjene proti proizvodnji raket dolgega dosega in proti jedrski tehnologiji, proti članom režima in vsem, ki mu pomagajo s prodajo oborožitvene tehnologije. Vsaka država, ki v Severno Korejo izvaža vojaško opremo, pa bo ostala brez ameriške pomoči. Kršitelje tako čaka zaplemba premoženja v ZDA, prepoved vstopa v ZDA

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Jorge Komar** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **svobodna.ba@gmail.com**
Za Društvo ZS: Jure Komar / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Metka Mizerit, Marko Kremžar, Dominik Oblak, Viktorija Selan, Damijan Ahlin in Vinko Rode.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina in Časnik.si.

RESUMEN DE ESTA EDICION

POLEMICOS REFUGIADOS

Na solo Eslovenia, toda Europa enfrenta un grave problema con el creciente número de migrantes que atraviesan sus fronteras. Ahora es Austria la que ha impuesto cuotas de aceptación, con lo cual provocó una reacción en cadena que está frenando el flujo de los refugiados hacia el corazón de Europa. Es Eslovenia las autoridades tratan de ampliar la capacidad de alojamiento transitorio, pero se encuentra con el rechazo de la gente, que se siente amenazada por los recién llegados. En Šenčur una multitud protestó contra la intención de habilitar allí un refugio para mil personas. Por otra parte se está pensando en utilizar al ejército para guarda el orden. Varios países impusieron condiciones selectivas, recibiendo refugiados sólo de algunos países. El gobierno esloveno todavía no lo hizo, pero sí limito la admisión a los cupos establecidos por Austria. No es un problema local; todos los países involucrados deben decidir una política común, humana pro realista. (Pág. 1)

CULTURA SIN FRONTERAS

En ocasión del Día de la Cultura, que en Eslovenia se celebra el 8 de febrero, se realizó un acto en la ciudad de Lendava. En esa ocasión se proclamó la hermandad entre esta localidad y la ciudad húngara de Monošter, sede de Porabje, donde vive una importante minoría eslovena. Al acto asistió y tuvo palabras alusivas el ministro de gobierno de la República de Eslovenia para los eslovenos por el mundo, el Sr. Gorazd Žmavc. Destacó la integración entre ambas regiones, tanto en el orden económico, educativo como en el cultural. Con esas actitudes se construye una cultura, más allá de las fronteras. El encuentro contó también números culturales y actuación de coros. (Pág. 2)

UN MUSICAL EXITOSO

El curso de idioma y cultura eslovena de Pristava, en Castelar, puso en escena para la finalización del año lectivo pasado, una obra de teatro. Se trata del musical "Annie" en el cual actuaron todos los chicos del curso, pero colaboraron también padres y maestros. Se trata de una obra que llega profundo al corazón de los niños, ya que Annie es una huérfana en busca de sus padres. Tras distintas peripecias se llega aun final feliz. Cabe destacar la excelente actuación de los pequeños intérpretes quienes repondrán la obra en el acto de iniciación de los cursos de este año. (Pág. 3)

ALEGRIA EN CARAPACHAY

El Centro Esloveno de es localidad del norte bonaerense tuvo su verano activo. Primero, en el tiempo navideño, un concierto de villancicos y cantos alusivos a la navidad hizo las delicias de todos. La actuación se repitió en la colectividad eslovena de Lanús (Slovenska vas), ya que en el coro participan miembros de ambas comunidades. Y más recientemente los carapachenses organizaron su ya tradicional fiesta de carnaval. Dos conjuntos animaron el "Baile a la antigua" (Ples po ta starem), que, pese al calor, movilizó mucha gente, que bailó y disfrutó de la buena cocina y hasta los tradicionales "krofi". ¡Que se repita! (Pág. 4)

ANIVERSARIO DE UNA TRAGEDIA

Se cumplen 50 años desde que murieron en el cerro Tronador, en Bariloche, dos jóvenes eslovenos: Božo Vivod y Tomaž Kralj. Habían escalado el cerro y, al regreso, los sorprendió una tormenta de nieve, perdieron el rombo y terminaron su vida en la zona de las grietas del glaciar. El accidente conmovió profundamente a la colectividad eslovena de entonces, pues se trataba de dos jóvenes muy activos, de gran cultura y firmemente comprometidos con las actividades eslovenas en la Argentina. Aun hoy sus amigos los recuerdan y lamentan su pérdida. (Pág. 4)

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ XXXX.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ XXXX.-; beli papir \$ XXXX.-; Bariloche; \$ XXXX.-; obmejne države Argentine, XXX.- US dol.; ostale države Amerike, XXX.- US dol.; ostale države po svetu, XXX.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, XXX.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**
Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebnostne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucía Bogataj

Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
Tel. 4441-1264/1265**GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji.** Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dobovšek - odvetniki

Somellera 5507 - C1439AAO - Capital Federal - Tel/Fax 54-11-4602-7386 E-mail: estudio@estudiodobovsek.com.ar

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com**Dra. Ana C. Farreras de Kocar** - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y jueves de 16 a 19 hs. Avellaneda 174 1º Piso (1704) Ramos Mejía, Buenos Aires. Tel.: 4482-5606 Cel: 15-6447-9683 e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

GASTRONOMIJA

Apetit od torka do vključno sobote od 19. ure naprej. Praznovanja, obletnice, srečanja. Cene ugodne, pristna domača hrana in kvalitetna postrežba. Rezervacije: 4658 4158. Avellaneda 450, Ramos Mejía, Buenos Aires.

Planika catering - Ani Rode

Slovensko in mednarodno pecivo po naročilu - Tel.: 4655-4422 ali 15-4073-3495

VERA WINES - VINOTEKA

Prodaja domačih in uvoženih vin in penin. Poroke, praznovanja, podjetniška darila. Tel.: 4342-4112; Cel.: 15-3941-0078 - info@verawines.com.ar - Av. de Mayo 769, CABA. Od ponedeljka do petka od 11.30 do 19.30 ure, v sobotah pa od 10-18.ure.

POSREDOVANJA

PATAGONIA Storitve

María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

CONVOCATORIA

SOCIEDAD COOPERATIVA NUESTRO HOGAR LTDA

MATRÍCULA N°3939

Domicilio legal: TUCUMÁN 1429-9°A" - 1050 Capital Federal

De conformidad con lo previsto por el Estatuto Social y atento lo normado por el art.47 y ccdtes. de la ley N° 20.337, convócase a los asociados a la Asamblea General Ordinaria para el día 13 de marzo de 2016 a las 09:00 hs., en su sede social de calle Hipólito Irigoyen 2756 de San Justo, partido de La Matanza, Provincia de Buenos Aires.

ORDEN DEL DÍA

1. Designación de dos asociados para suscribir el Acta de Asamblea, conforme al Estatuto Social.
2. Elección de dos asociados para el escrutinio de votos
3. Consideración de Memoria, Inventario, Balance general, Estado, Anexos, e Informe del Síndico correspondiente al 59° ejercicio económico cerrado al 31 de Diciembre de 2015.
4. Elección de dos asociados para consejeros titulares por el término de tres años.
5. Elección de cinco consejeros suplentes por el término de un año.
6. Elección del Síndico titular y Síndico suplente por el término de un año.

Buenos Aires, 22 de febrero de 2016 CONSEJO DE ADMINISTRACION

EMMA TERESA URBANCIC MARUSIC
SecretariaMARIO JUAN GRILJ
Presidente

CONVOCATORIA

CENTRO ESLOVENO NAS DOM ASOCIACIÓN CIVIL

MATRÍCULA N°30230

Domicilio legal: Hipólito Irigoyen N°2756 - San Justo - La Matanza

En cumplimiento de las disposiciones legales y estatutarias se convoca a los señores asociados a la Asamblea General Ordinaria para el día 13 de marzo de 2016 a las 09:00 hs., en su sede social de calle Hipólito Irigoyen 2756 de San Justo, partido de La Matanza, Provincia de Buenos Aires.

ORDEN DEL DÍA

1. Designación de dos asociados para suscribir el Acta de Asamblea, conforme al Estatuto Social.
2. Elección de dos asociados para el escrutinio de votos
3. Consideración de Memoria, Inventario, Balance general, Estado, Anexos, e Informe del Síndico correspondiente al 11° ejercicio económico cerrado al 31 de Diciembre de 2015.
4. Elección de dos asociados para consejeros titulares por el término de tres años.
5. Elección de cinco consejeros suplentes por el término de un año.
6. Elección del Síndico titular y Síndico suplente por el término de un año.

Buenos Aires, 22 de febrero de 2016 CONSEJO DE ADMINISTRACION

EMMA TERESA URBANCIC MARUSIC
SecretariaMARIO JUAN GRILJ
Presidente

OBVESTILA

Od 4. do 6. marca: duhovne vaje za mladino, od 18. leta dalje.

SOBOTA, 5. marca:

Srednješolski tečaj RMB: sprejemni izpiti za 1. letnik ob 9. uri, v Slovenski hiši.

NEDELJA, 6. marca:

Tradicionalna tombola na Pristavi ob 16. uri.

SOBOTA, 12. marca:

Srednješolski tečaj RMB: popravni izpiti, vpisovanje in začetna sv. maša, v Slovenski hiši.

NEDELJA, 13. marca:

V Slovenski hiši ob 16. uri, začetek slovenskih osnovnih šol, sv. maša in nato igra muzikal »Annie«, v izvedbi Prešernove šole.

Občni zbor v Našem domu San Justu ob 9. uri.

Kosilo upokojencev v Našem domu ob 13 uri.

OSEBNE NOVICE

Smrt

V Ramos Mejía je umrl **Tone Škraba** (85); v San Martinu **Drago Čater** (94). Naj počivata v miru!

TRADICIONALNA TOMBOLA NA PRISTAVI

V nedeljo, 6. marca, od 16. ure dalje

Tombolo bomo igrali ob vsakem vremenu

Začetna prireditve osnovnih šol

v nedeljo, 13. marca 2016

ob 16.uri: v cerkvi Marije Pomagaj sv. maša na čast sv. Duhu

ob 17.uri: v dvorani škofa Rožmana

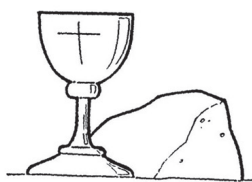
muzikal ANNIE

v izvedbi učencev Prešernove šole

Režija: **Nevenka Grohar** in **Viki Selan**

MLADINSKE DUHOVNE VAJE

Od 4. marca ob 19.00 do 6. marca ob 16.00

Centro Loyola

Av. Ricardo Balbín 3226-San Miguel

Cena \$600

VPIŠNINA DO 1. MARCA

VPIŠI SE PRI KRAJEVNIH DELEGATIH

Duhovne vaje bo vodil Padre Marco Espinola
Sodelovala bosta tudi g. Robert Brest in Pavel Erjavc*Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka; na zelenih pašnikih mi daje ležišča. K vodam počitka me vodi (ps. 23).*

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je dne 14. februarja 2016, v 67. letu starosti, zapustil za vekomaj naš ljubi mož, ata, stari ata, brat, stric, svak in bratanec

PETER AMON

Nepričakovano ga je Bog poklical; tolaži nas misel, da je sedaj pri Njem.

Zahvaljujemo se vsem znancem za izrečena sožalja in molitve. Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Žalujoči:

žena **Jelka**;
sinovi **Martin**, **Freddy** in **Yamila** z družinami;
vnuki **Lola**, **Simon**, **Sofia**, **Agustina** in **Juanita**;
brat **Marjan** z družino;
nečaki **Marko** in **Tomaž** z družinama;
svaki iz družine **Kalan**;
bratranec **Marjan Loboda** z družino
ter ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Slovenija, Nemčija

*Veselil sem se, ker so mi rekli:
»V hišo Gospodovo pojdem.«
Ps 121-I*

Prijateljem in znancem sporočamo, da je 8. januarja 2016 odšel v 88. letu zemeljskega življenja k večnemu počitku naš ljubi mož, ata, stari ata, brat, tast, stric in svak

ZDENKO HRIBAR

Tolaži nas misel, da je sedaj pri Bogu.

Zahvaljujemo se msgr. dr. Juretu Rodetu za molitev ob krsti, g. župniku Franciju Cukjatiu za sv. maziljenje, daritev sv. maše in nagovor.

Zahvaljujemo se vsem znancem za izrečena sožalja in molitve.

Prisrčna zahvala tudi vsem, ki ste se v velikem številu prišli posloviti od njega in se udeležili sv. maše in molitev.

Ostal nam bo v trajnem spominu:

žena **Tončka rojena Smole**;
hčerka **Mateja poročena Šmalc**, zet **Jože** in vnuka **Aleš** in **Klara**;
sin **Boris** in snaha **Paola rojena Cionci**;
brat **Marjan** in svakinja **Ljudmila rojena Smole**;
nečaka **Lucijana** in **Gregor Hribar** z družinama;
svakinja **Anica Smole** rojena **Ambrožič**;
drugi nečaki in nečakinje z družinami ter sorodniki v Sloveniji.

Buenos Aires, Domžale-Ihan